17.02.01 14a (מאכל בהמה) → 15b (משנה א')

- 1. וְכִי תַגְּשׁוּן עַנַּר לְוְבַּחַ אֵין רַע וְכִי תַגִּישׁוּ פַּסַח וְחֹלֶה אֵין רַע הַקְּרִיבְהוּ נָא לְפָחָתָה הָיִרְאָךְ אוֹ הַיִּשְׁא פָנֶיךְ אָמַר ה' צְבָאוֹת: מֹאמי פרק א פסוק ח
 2. וְנֵבֶשׁ כִּי תַּקְרִיב קַרְבֵּן מִנְחָה לְה' סֹלֶת יִחְיָה קַרְבָּנוֹ וְיָצֵ**ק עֻלִיהָ שֶׁמֵן וְנָתֵן עֻלִיהְ לְבֹנְה** וּיִקְרֹא פרק ב פסוק א
 3. וְהַבְּיאָה אֶל בְּנֵי אַחָרֹן הַפֹּהְנִים וְקְמֵשׁ מְשָׁם מְלֹא קַמְצוֹ מְשָּׁחָ הְּשְׁמְהָה אֲשֶׁר בֵיעְשָׁה מֵאֶלֶה לָה' וְהְקְרִיבָה אֶל הַפֹּוֹ וְחִנְּיִשְׁה אֶל הַמְּוְבְּחַ וּמְחָה בְּפְרָב וֹ אָהָה בְּנָרְ הַאָּרְ לְבְּנֵי וֹ וְמָלְרִיבָּה אֶל בְּנֵי הַמִּוְבְּחָה הַקְּרֵב הְאָה בְּעָה הַמְּלָה הְצְבָי מִיּבְּה וְמִבְּתְה וְהָבְּיְה אָלְ בְּנֵי אַהְרֹן הַפֹּבְרְתָה הַקְּרֵב אְתָה בְּבְּרָה הַבְּרָב מְהָרֹן לְבְּנֵי הִיּלְבְּבְּ הַלְּבְּרְ הַפְּבְּוֹה וְחָבְּרְ בְּבְּבְּרְ הַבְּבְּרְ הַבְּבְרְתָה הַבְּבְב מְתָה הְמָבְרָה וְמָשְׁרָה הַּבְּבָר אָה לְבְּנִי הְבָּבְּה וְמִיּבְה בְּלְבְּב הְיִבְּיִם בְּלְבְּוֹ הִבְּתְבוֹה וֹמְשְׁרָה בְּשְׁרָ הְלְבְּבְיוֹ בְּלְבְבְּיִה בְּמְבְרֹם בְּבְּרְבוֹ מִבְּחָה בְּבְבְּבְיוֹ בְּבְבְיוֹ בְּבְּבְרְבוֹ הְלָבְיִי הְלְבְבְּב בְּבְבְּבְיוֹ הְבָּבְרְ בִּבְּרְם בְּבְּבְרְ בִּבְּרְבוֹ הְבָּבְרְ בְּבְּבְרְ בְּבְּבְרְ בְּבְּבְרְה בְּבְבְיוֹ בְּבְיוֹ בְּבְשִׁי בְּבְשִׁי בְּבְעִי הְלָבְי בְּבְּבְיוֹ בְּבְשִׁי בְבָּבְיוֹ בְּבְיִי הְבְּבְבְיוֹ בְּבְשִׁי בְבָּי בְּבְּבְיוֹ בְבְּיִי בְבְיִי לְבְיִי בְּבְּבִי וְבְּבְּבְּבְיִי בְּבְישִׁי בְּבָי בְּבְבְיוֹ בְּבְיִי בְּבְיִב בְּיִבְיוֹ בְּבְיִם בְּיִבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְבְיִבְיְבְּיִבְבְיוֹ בְּבְיוֹ בְבְיוֹ בְבְיִי בְּבְבְיוֹ בְבְיוֹ בְּבְיוֹ בְּבְיוֹם בְּבְיוֹ בְּבְיוֹ בְבְיוֹ בְּבְיוֹ בְבְיוֹ בְבְיוֹב בְּבְיוֹ בְבְיוֹ בְבְיוֹ בְבְיוֹ בְבְיוֹ בְבְיִי בְּבְיוּ בְּבְיוֹ בְבְיוֹב בְּבְיוֹ בְבְיוֹ בְבְיוֹ בְבְיוֹב בְּבְיוֹ בְבְיוֹב בְּבְיוֹ בְבְיוֹב בְּבְיוֹ בְבְיוֹ בְבְיוֹ בְבְיוֹ בְבְיוּ בְבְבְיוֹ בְבְּבְיוֹ בְבְיוֹ בְבְיוֹ בְבְיוֹב בְּבְיוֹב בְבְיוֹ בְבְיוֹ בְבְיוֹ בְבְיוֹב בְיוֹבְבְיוֹ בְבְיוֹ בְבְיוֹ בְבְיוֹ בְבְיוֹ בְבְבָּוּ בְּעְבְיוֹ בְבְיוֹ בְּבְיוֹ בְּבְיוֹם בְּבְבוֹי
 - I משנה א': Unique properties of the מנחת סוטה
 - a brought in a simple basket (most are brought in כלי שרת)
 - i challenge: סדר מנחות describes סדר מנחות has offering brought in gold/silver vessels (חול) (explication of סדר שנחות
 - ii answer: most are brought in vessels that are fit to be כלי שרת (not basket)
 - 1 note: seems to counter כלי שרת who allows wood for ר' יוסי בר
 - 2 clarification: even ריב"י would disallow an "Egyptian basket" as per v. 1
 - b it's placed on her hands to tire her out →admit guilt →spare her life
 - 1 implication: סער חנא holds that the מנחה is brought after she drinks; the מגילה is already erased
 - c brought without oil or frankincense (other מנחות have one most have both)
 - d brought from barley (all others, except קרבן, brought from wheat)
 - i even ארעם, is brought from fine, sifted barley flour מנחת סוטה brought from coarse barley
 - 1 Even מנחת חוטא, brought without שמן ולבונה (v. 11), is still wheat
 - 2 Note: מנחת חוטא should require שמן ולבונה not to reward but we don't want it to be adorned
 - א חטאת חלב: א not to reward sinner but we don't want it adorned
 - 4 However: אשם מצורע requires נסכים as it doesn't come for חטא
 - (a) Challenge: צרעת comes for sin
 - (b) Answer : the מכפר itself is the קרבן is to allow him to partake of קדשים
 - (c) Addendum: שלמי נזיר doesn't require נסכים as he is also a חוטא (as per חוטא)
 - ii קייג just as her behavior is animalistic, so her offering is animal food
 - 1 note: this explains offering of even a poor סוטה, as opposed to "s explanation that "she fed him fancy food..."
 - II ברייתא describing סדר מנחות
 - a he brings it in fancy vessels and places it in a כלי שרת and sanctifies it in כלי
 - i *implication*: sanctification requires intent
 - ii rejection: read "places it in the כלי שרת for sanctification"
 - b places on it oil and frankincense as per v. 2
 - c brings it to the כהן as per v.3
 - d כהן brings it near to the altar as per v. 4
 - e מהן brings it to the southwest corner of the altar as per resolution of contradiction in v. 5b
 - i dissent: ר"א altar is all in north side, place on south side which is also לפני ה'
 - f Note: ברייתא states that that is sufficient סד"א that the entire מנחה must be brought ברייתא (הקרבה::הגשה)
 - g He pushes the לבונה to one side so that the קומץ has nothing else but flour in it (even a bit of לבונה invalidates)
 - h He makes a קומץ from the spot where the oil is concentrated as per v. 3
 - i He places it in a כלי שרת and sanctifies it (again) just as דם is מתקדש twice (at שחיטה and קבלה and קבלה
 - j He places the לבונה atop the קומץ as per v. 6
 - k He burns it in a כלי שרת correction: brings it up in a כלי שרת in order to burn it
 - 1 He salts it and puts it on the fire as per v. 7
 - m Once the קומץ has been offered, the rest is eaten (by זכרי כהונה) v. 3 and v. 8
 - i either until the fire consumes most of it or until it catches a majority of it
 - n the כהנים may add whatever they like (as per v. 9) except חמץ (as per v.10)